

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Separat animam à corpore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

Miser anima, ubi es? in quali carcere? in qua habitatione? Quæ semper agit ruinas, cum per te continuo te perimendi. *Quis me liberabit de morte mortis hujus?* quia semper inclinat in mortem. Da mihi gratiam, Domine mi, ut agnoscam meum inimicum, & cum tractem, utralem, & eum rationi: & ut odio prosequendo meipsum per magis amem te, summum Bonum meum: semper in odio ejus, qui hoc meretur; & in odio ejus, qui dignus est amore: odio mei, Deus meus.

CONSIDERATIO

II.

AMOR DEI,

Separat animam à corpore.

SANCTUS ac divinus Amor, non est amor que; sed est amor purissimus, & spiritus terminatus in summo, & increato spiritu, quod est anima. Ita divinum oraculum: *Dei; & eos, qui adorant eum, in spiritu et veritate adorare. Io. 4.*

Quisquis ergo desiderat esse in numero Deum, & admitti ad Scholam Divini Amoris, sibi vivendum esse, sicut de S. Paulo dicit Chryl. *Sicut nuda anima sine corpore; ac si foret purus spiritus: & quasi anima ejus tantum ad suam carnem, non eam informaret, sicut Angelus ad corpore assumpto.*

Ama igitur, anima mea, Deum tuum: ama in spiritu; ama extra corpus & sensus, ama in totis viribus tuis, ex toto corde, ex omni

quando cato te tentat, cogita, te esse spiritum.
 cum possit tibi cum carne & sanguine? cur ita vilescas,
 ubi deus in te? Et si spiritus es in creatione,
 in predestinatione; debes etiam esse spiritus
 in conversatione, conversando cum spiritibus cœle-
 stibus, & amando ac desiderando bona spiritualia,
 ut non sis in terra.

CONSIDERATIO

III.

AMOR DEI,

Separat spiritum ab anima.

Mor Dei non habet solum vim, separandi animam
 a corpore, sed etiam dividendi spiritum ab anima.
 que trahit, ac transfert in Deum partem superiorem
 animæ, que est intellectus & voluntas, relinquendo
 partem inferiorem in corpore. *Felix divisio, ait Gerson*
Richardo, & mirabili separatio! Quod corpulentum
animæ remanet: & quod spirituale est, usque ad con-
versationem divinæ gloriæ sublimatur.
 Hic debet esse finis Christi-ani, hæc tota ejus occu-
 patione, separare spiritum ab anima; non perimitendo
 partem, partem nobilissimam ac dignissimam, ver-
 tam; sed curare, ut assurgat in altum. Hinc di-
 scimus, nec sine magna ratione, quod *anima sit magis*
amata, quam ubi animat. Quia ubi amat, ibi repe-
 ritur cum nobiliore sui parte, intellectu & voluntate;
 ubi non amat, ibi est tantum cum parte minus nobili,
 insensante & vegetante. Sorsum ergo, cor generosi-
 mæ ad altissimum finem, qui Deus est, conjunge
 spiritum tuum spiritui Dei tali ratione qua faciat, ut
 sint unus spiritus: quemadmodum Apostolus docet;
qui deus est, unus spiritus est.